Lietas Nr. 124028713
Lietas arhīva Nr. 1-0287-13/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē, 2013.gada 5.decembrī.

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Z. Kupce,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par SIA „NIFCO PLAST", reģistrācijas Nr.40103244359 saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, sakarā ar SIA „NIFCO PLAST" sūdzību par Valsts darba inspekcijas 2013.gada 27.augusta lēmumu Nr. 12JS-06/12-2013-01-09/762.

Tiesa

konstatēja

2013.gada 12.jūnijā Zemgales reģionālas valsts darba inspekcijas vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr. 020498 sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „NIFCO PLAST" par to, ka 2013.gada 25.aprīlī plkst.20:20 konstatēts, ka bez rakstiska darba līguma noslēgšanas tiek nodarbināts /pers. C/, /personas kods/, /pers. D/, /personas kods/ un /pers.J/, /personas kods/, līdz ar ko pārkāpta Darba likuma 28.panta pirmā daļa un 40.panta pirmā daļa, par ko paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrajā daļā.

2013.gada 18.jūnijā Zemgales reģionālas valsts darba inspekcijas vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr. 021045 sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „NIFCO PLAST" par to, ka pārtraucot darba tiesiskās attiecības ar /pers. F/, viņam nav izmaksāta kompensācija par neizmantoto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, bet darbiniekam pienākošās naudas summas nav izmaksātās atlaišanas dienā, līdz ar to pārkāpta Darba likuma 149.panta piektā daļa un 128.panta pirmā daļa, par ko paredzēts administratīvais sods LAPK 41.panta pirmajā daļā.

Ar 2013.gada 9.jūlija Valsts darba inspekcijas Zemgales Reģionālās Valsts Darba inspekcijas galvenā inspektora Valsts amatpersona lēmumu Nr. 12R-425-2013-020 par minētajiem administratīvajiem pārkāpumiem SIA „NIFCO PLAST" saskaņā ar LAPK 41.panta pirmo un otro daļu uzlikts naudas sods Ls 1500.00 apmērā.

Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI) direktors Valsts amatpersona, izskatījis SIA „NIFCO PLAST" sūdzību par Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas lēmuma Nr.12R-425-2013-020 par administratīvā soda uzlikšanu apstrīdēšanu, nolēma saskaņā ar Valsts darba inspekcijas likuma 6.panta otro daļu, LAPK 287.panta pirmās daļas pirmo punktu Zemgales Reģionālās Valsts darba inspekcijas vadītāja, galvenā valsts inspektora lēmumu Nr. 12R-425-2013-020 par administratīvā soda uzlikšanu atstāt negrozītu, bet SIA „NIFCO PLAST" sūdzību noraidīt.

Lēmumā norādīts turpmāk minētais:

VDI pievienojas apstrīdētajā lēmumā konstatētajiem faktiem. Papildus tam VDI vērtēja Amatpersonai iesniegtos dokumentus kopsakarā ar /pers. C/, /pers. D/ un /pers. J/ paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem un konstatēja, ka SIA izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Zemgales RVDI, atkārtoti izskatot lietas materiālus par 2013.gada 12.jūnija iesniegto 2013.gada 23.aprīļa darba līgumu Nr.53, kas noslēgts starp SIA un /pers. C/ un 2013.gada 24.aprīļa darba līgumu Nr.55 ar /pers. D/, ir atzinusi tos par mazāk ticamiem, nekā pārbaudes laikā 2013.gada 25.aprīlī no /pers. C/ un /pers. D/ paskaidrojumos iegūtā informācija, atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikātūru.

LAPK 41.panta otrā daļa paredz, ka par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā —uzliek naudas sodu darba devējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai — no piecsimt līdz divtūkstoš piecsimt latiem.

Saskaņa ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Izvērtējot SIA iesniegtos dokumentus, konstatējams, ka darba tiesiskās attiecības ar /pers. F/ izbeigtas 2013.gada 15.martā un visas

pienākošās naudas summas atbilstoši Darba likuma 128.panta pirmajai daļai netika izmaksātas.

No lietas materiāliem izriet, ka 2013.gada 19.aprīlī /pers. F/ tika izmaksāta darba alga par 2013.gada martu, bet netika izmaksāta atlīdzība par neizmantoto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

LAPK 35.panta otrajā daļā noteikts, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Kā norādījis LR Augstākās tiesas Senāts, lai noteiktu, kurš no izdarītajiem pārkāpumiem ir smagākais, ir jāvadās no likumdevēja noteiktās sankcijas apmēriem par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Par smagāko pārkāpumu uzskatāms tas pārkāpums, par kuru likumdevējs ir noteicis bargāku sankciju, turklāt naudas soda gadījumā sankcija jāvērtē pēc maksimālā naudas soda apmēra *(skat. LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr. SKA - 223/2009).* Konkrētajā gadījumā par smagāko pārkāpumu atzīstams LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, jo, nenoslēdzot darba līgumus rakstveidā, neaprēķinot un neizmaksājot atlīdzību par neizmantoto ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu un neizmaksājot pienākošās naudas summas, atlaišanas dienā, darba devējs ir apzinājies savas bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējis tās kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos.

Uzliktā soda apmērs ir atzīstams par pamatotu un samērīgu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam. Samērojot SIA zaudējumus un labumu, ko iegūst sabiedrība, secināms, ka šajā gadījumā juridiskās personas intereses tiek mazāk aizskartas nekā tiks gūts sabiedriskais labums — darba devējs tiks mudināts ievērot darbinieku tiesības.

2013.gada 25.septembrī Ogres rajona tiesā saņemta SIA „NIFCO PLAST" sūdzība par VDI direktora Valsts amatpersona 2013.gada 27.augusta lēmumu Nr. 12JS-06/12-2013-01-09/762. Sūdzībā tās iesniedzējs norāda, ka Zemgales RVDI, atkārtoti izskatot lietas materiālus par 2013.gada 12.jūnija iesniegto 2013.gada 23.aprīļa darba līgumu Nr.53, kas noslēgts starp SIA un /pers. C/ un 2013.gada 24.aprīļa darba līgumu Nr.55 ar /pers. D/, ir atzinusi tos par mazāk ticamiem, nekā pārbaudes laikā 2013.gada 25.aprīlī no /pers C/ un /pers. D/ iegūto informāciju. Minēto darba līgumu iesniegšana VDI pārbaudes veikšanas laikā 2013.gada 25.aprīlī pīkst.20.20 nebija iespējama, jo uz to brīdi SIA birojs bija slēgts un uzņēmuma lietvedības dokumenti nebija pieejami. Šie SIA ,,NIFCO PLAST" pārstāvja norādītie apstākļi un iesniegtie dokumenti apstrīdamajā lēmumā nav izvērtēti. Tādejādi, Valsts darba inspekcijas secinājums par darba līgumu nenoslēgšanu neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pretrunā ar pierādījumiem lietā.

Ievērojot augstāk minēto un vadoties no Darba likuma 128.panta 1.daļas, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta pirmās daļas, 289.panta pirmās daļas un 289.^{1} panta noteikumiem, lūdz tiesu, atcelt Valsts darba inspekcijas direktora Valsts amatpersona 2013.gada 27.augusta lēmumu Nr.l2JS-06/12-2013~01-09/762 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus un sūdzībā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka VDI direktors 2013.gada 27.augusta lēmumā Nr. 12JS-06/12-2013-01-09/762 pareizi izvērtējis lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs, tāpēc tiesa pievienojas lēmuma motivācijai, to neatkārtojot. Pretēji sūdzībā norādītajam VDI ir izvērtējusi un norādījusi, kāpēc tā lielāku ticamību piešķir darbinieku pārbaudes laikā sniegtajai informācijai, ka darba līgumi ar viņiem nav noslēgti, nekā vēlāk iesniegtajiem darba līgumiem, norādot, ka darba devējs varēja ietekmēt darbiniekus noslēgt līgumus ar atpakaļejošu datumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VDI direktora 2013.gada 27.augusta lēmums Nr. 12JS-06/12-2013-01-09/762 ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288., 289., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{17} un 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda

Valsts darba inspekcijas direktora 2013.gada 27.augusta lēmumu Nr. 12JS-06/12-2013-01-09/762 atstāt negrozītu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „NIFCO PLAST" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Ogres rajona tiesā.